

den hurtigste og lempeligste Afslutning paa Valutakrisen.“ Mindretallet motiverede derefter, hvorfor det kunde tiltræde Lovforslaget, men at „dette sker ud fra den Forudsætning, at Kreditten ikke stilles til Raadighed for en Højnelse af Kurserne. Dette er det saa meget nødvendigere at fastslaa, som Rigsdagens Valutaudvalg i sin Udtalelse af Juli 1925 paa Rigsdagens Vegne gik ud fra, at Nationalbanken i Henhold til sit Tilsagn vilde fastholde en Kroneværdi omkring 80 Øre og Banken derfor ved sin Undladelse af at følge Rigsdagens Opfordring til en Diskontonesættelse har paataget sig Ansvar for, at Rigsdagen ikke ved den nye Samlings Begyndelse har kunnet optage Forhandlingerne om Valutapolitikens Endemaal paa det forudsatte Grundlag.“

Et andet Mindretal (Himmelstrup og Pinstrup) udtalte i Betænkningen, at det „til det sidste fastholdt det ønskelige i ved Lov at faa fastlagt en langsom Stigning mod Pari i Løbet af nogle Aar, saa Produktionsomkostningerne fik Tid til at afpasse sig efter Produktpriserne. Men hertil har Nationalbankens nødvendige Medvirken ikke kunnet opnaas. Mindretallet maa mene, at en Hævning af den garanterede Mindstekurs som foreslaaet til 88 $\frac{3}{4}$, eventuelt 85 $\frac{3}{4}$, kan virke som en Indbydelse til Spekulationen om at sætte ind og derved hurtig drive Kursen nær op til Pari, hvilket efter Mindretallets Mening vil være en stor Ulykke for mange Erhverv, og da særlig for Landbruget. — Mindretallet har ikke noget imod, at Dollarkreditten m. m. som foreslaaet stilles til Raadighed for Nationalbanken som Hjælp til at holde højere Kurser end nævnt i Loven af 21. December 1924.

Da fire Partier midlertid staar sammen om at gennemføre det foreliggende Forslag, anser Mindretallet det for ønskeligt at stille Ændringsforslag angaaende den foreslaaede Minimumskurs“, men forbeholdt sig at motivere sit Standpunkt og sin Afstemning ved 3. Behandling.

Mindretallets Ordfører Pinstrup anbefalede at stemme imod Lovforslaget; dette vedtoges ved 3. Behandling med 102 Stemmer mod 6.

I Landstinget anbefaledes Lovforslaget af Ordførerne for samtlige Partier (Hauch for Venstre, Jensen [Aale] for Socialdemokraterne, Piper for de Konservative og Vejstrup for de Radikale), om end med Fremhævelse af de Synspunkter, som fra Ordførerne for de forskellige Partier havde fundet Udtryk i Folketinget, medens 2 Medlemmer, Kloppenborg-Skrumsager og Schovelin, erklærede, at de ikke kunde stemme for Lovforslaget. Ved 3. Behandling vedtoges Loven med 61 Stemmer mod 2.